

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. N.**, bytem B., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 21.4.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 23.3.2017 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 21.4.2017 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 23.3.2017 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě druhého stupně, byl chybně posouzen a zhoršil se. Vyjádřil se ke svým zdravotním potížím, vzdělání i zaměstnání a závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. (K žalobě připojil kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 23.3.2017 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 21.11.2016, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 9.11.2016 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 23.3.2017 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 16.3.2017 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že*

žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., odd. B, položce 5b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-50%; lékař ČSSZ zvolil se zohledněním zdravotního postižení komplexně střed vymezeného rozpětí, tj. 40%, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 9.11.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 16.3.2017 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., odd. B, položce 5b) přílohy vyhlášky, poklesla jeho pracovní schopnost o 40% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna (*den vzniku invalidity 11.11.2014; doba platnosti posudku: trvale*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 18.5.2017 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 23.3.2017 bylo žalobci doručeno dne 24.3.2017.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován *po jednání konaném dne 21.7.2017* za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství i žalobce, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně, ale nešlo o invaliditu druhého ani třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Komise totiž hodnotila zdravotní postižení žalobce také dle kapitoly X., odd. B, položky 5b) přílohy vyhlášky a ztrátu míry poklesu pracovní schopnosti 40% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stav po masivní embolii plic oboustranně s recidivou po vysazení antikoagulace a dále vertebrogenní algický syndrom bez kořenové symptomatologie. U žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, snížení plicních funkcí o 35-50% náležitých hodnot, v klidu Sa(turace) 02 92% a vyšší, normální hodnota krevních plynů, snížení Sa(turace) 02 nebo PaO2 po tělesné zátěži (*např. 6 minutový test chůze*), podle stupně snížení plicních funkcí. Ve středu taxace, tj. 40%, hodnoceno i s

přihlédnutím k páteřnímu postižení a povolání zámečníka. Podle komise žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách; je schopen lehčí práce v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Komise dále uvedla, že datum vzniku invalidity je dnem 11.11.2014, tj. následujícím dnem po ukončení DPN, stejně jako na OSSZ; platnost (*posudku*) stanovena trvale, neboť není předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci a žalované.*)

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Sokolově dne 15.8.2017 setrval na podané žalobě, nesouhlasil s posudkem PK MPSV, protože se dle něho jedná o invaliditu druhého stupně, vyjádřil se ke svým zdravotním potížím i výkonu zaměstnání a dále sdělil, že se jednání u soudu zúčastní.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni doplnila po jednání konaném dne 13.10.2017 posudek za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, v jehož závěru setrvala na svém posudku. K námitce žalobce, že nemoc jej napadá již od roku 2014, uvedla, že jeho zdravotní stav byl posouzen 17.1.2014 (*správně 17.12.2014*) a byla mu uznána invalidita prvního stupně. Následně byla provedena kontrolní lékařská prohlídka 10.12.2015 a byla mu ponechána invalidita prvního stupně (v té době s posudkem souhlasil a odvolání nepodal). Nyní byl posuzován jeho zdravotní stav při zjišťovacím řízení na základě vlastní žádosti občana o změnu stupně invalidity. Jednání bylo dne 30.9.2016 odročeno do doložení zdravotní dokumentace od praktického lékaře. Další jednání proběhlo 9.11.2016 s výsledkem, že se nadále jedná o invaliditu prvního stupně. Poté proběhlo námitkové řízení se stejným výsledkem. Dne 21.7.2017 proběhlo jednání PK MPSV se stejným výsledkem, když míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla hodnocena 40% s přihlédnutím k páteřnímu postižení a povolání zámečníka, což mu bylo u jednání podrobně vysvětleno. Zdravotní stav byl dostatečně objektivizován, a proč se nejedná o invaliditu druhého stupně, je zdůvodněno již v původním posudku. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 23.11.2017 se žalobce nezúčastnil, ani svoji nepřítomnost neomluvil a *zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění, neboť panu žalobci se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní ve druhém stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v*

důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal přiznání invalidity vyššího stupně upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 23.3.2017*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity vyššího (druhého či třetího) stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 23.3.2017 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 21.7.2017 i jeho doplnění ze dne 13.10.2017 vypracovaného na základě řádně zjištěného jeho zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního

stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Všemi posudkovými lékaři i PK MPSV byl zdravotní stav žalobce hodnocen shodně dle kapitoly X., odd. B, položky 5b) přílohy vyhlášky 40% míry poklesu pracovní schopnosti, což však nedosahuje potřebných 50% této ztráty pro invaliditu druhého stupně, tudíž žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV společně s jeho doplněním soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Žalobce neprokázal, že je invalidní pro invaliditu druhého či třetího stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%, nikoli nezbytných minimálně 50% pro invaliditu druhého stupně, natož 70% potřebných pro invaliditu třetího stupně. Neznamená však, i když není žádosti pojišťence o změnu výše invalidity vyhověno, že takové rozhodnutí je nezákonné či vadné, protože bylo vydáno na základě posudku o zdravotním stavu pojišťence, kdy rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu (*funkční postižení*) ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 23.3.2017 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity vyššího stupně, a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem s námitkami uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 21.11.2016.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 23. listopadu 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně